

'Nooit een banale daad'

Burgerinitiatief van artsen en wetenschappers verzet zich tegen de uitbreiding van de euthanasiewet en de doorverwijsplicht

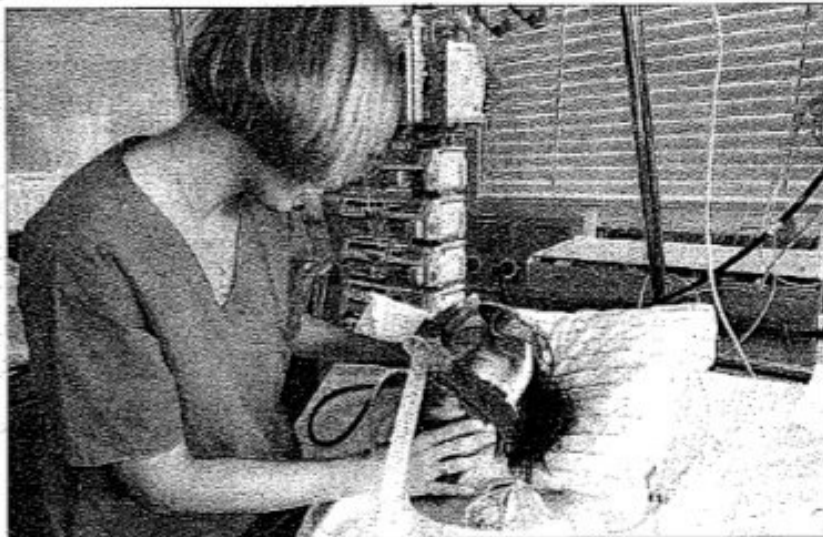
- ▶ Euthanasie almaar vaker wegens angst voor aftakeling en geestelijk lijden
- ▶ Vraag naar euthanasie kost de zorgverleners veel energie
- ▶ Euthanasiekwestie is niet in slogans te vatten

Erik DE SMET

Op dit ogenblik liggen wetsvoorstellen ter tafel die de euthanasiewet van 2002 willen uitbreiden. Zo zou euthanasie mogelijk worden bij minderjarigen en bij demente personen en zou een arts die geen euthanasie wil uitvoeren, verplicht worden een patiënt door te verwijzen.

Heel wat politici lijken de voorstellen genegen, maar bepaalde burgers opperen bezwaren. De website www.euthanasiestop.be biedt zich aan als een zogeheten burgerinitiatief en staat kritisch tegenover de voorliggende uitbreiding van de euthanasiewet. De initiatiefnemers zijn artsen, wetenschappers, gezondheidswerkers, filosofen en juristen aan meerdere academische centra, die vinden dat hun mening onvoldoende aan bod komt in de media en de politiek. Op de website staan teksten, overwegend, maar niet uitsluitend van artsen en juristen. Ze biedt ook ruimte aan anderen om zich te uiten.

Volgens Benoît Beuselinck, oncoloog in Leuven, zijn artsen en medisch personeel vooral bezorgd om drie elementen. „De huidige wet is oorspronkelijk bedoeld voor de zeldzame noodsituaties van lichamelijk lijden in de terminale levensfase. Nu noteren we in de praktijk vaak een vraag naar euthanasie in gevallen van geestelijk lijden, angst voor aftakeling en verlies van le-

Artsen wensen de best mogelijke therapie en willen therapeutische hardnekkigheid vermijden. © KNA-Bild

venszin. De vraag komt bovendien naar boven lang vóór de terminale fase. Is de arts overigens wel geroepen om dergelijke metafysische vragen te beantwoorden en dan nog wel door het toedienen van de dood?”

„Ten tweede weegt de toename van de euthanasievraag in de dagelijkse praktijk zwaar voor artsen en verplegend personeel. Het vergt veel tijd en emotionele energie. Wordt de vraag naar eu-

„Er bestaan veel misverstanden. Overlijden zonder pijn en angst kan perfect zonder euthanasie”

thanasie te vaak en verkeerdelijk gesteld, dan kan dat een weerslag hebben op het functioneren van artsen en medisch personeel, waardoor de zorg voor de andere patiënten in het gedrang komt. Hun opleiding doet artsen patiënten behandelen met de best mogelijke therapie en daarbij therapeutische hardnekkigheid vermijden. Is dat niet meer mogelijk, dan kunnen we het lijden zoveel mogelijk verzachten in de

palliatieve fase. Die kennis zouden wij graag voluit en op een positieve manier ten dienste stellen van de patiënt.”

Een derde bezwaar tegen de uitbreiding van de euthanasiewet is de voorgestelde doorverwijsplicht. Vijftien jaar geleden was euthanasie uitvoeren zonder meer strafbaar. Door de wetsuitbreiding zouden artsen met gewetensbezwaren voortaan vervolgd kunnen worden.

Veel van de sympathisanten van www.euthanasiestop.be, zoals broeder van Liefde René Stockman en opperrabbijn Albert Guigui, zijn religieus geïnspireerd, maar ook voor anderen is euthanasie allerminst een banale daad. Dat ondervonden in de praktijk ook niet-gelovigen sinds de legalisering in 2002.

Beuselinck: „Ik denk dat het belangrijk is dat elkeen zich verdiept in deze materie, die je niet in slogans kunt vatten. Er bestaan veel misverstanden omtrent de huidige wetgeving. Uiteraard wenst iedereen te overlijden zonder pijn en angst en dat verlangen moet zoveel mogelijk worden gerespecteerd. Dat kan perfect zonder euthanasie, zoals in de overgrote meerderheid van de landen ter wereld.”